

DRŽITELKA PRESTIŽNÍ CENY THÁLIE **MARTINA ŠNYTOVÁ** SE VYZNALA TÝDENÍKU:

„Baví mě hrát a žít své postavy 'jen' na jevišti“

BŘETISLAV UHLÁŘ

Dvě prestižní Ceny Thálie putovaly letos do Národního divadla moravskoslezského (NDM) v Ostravě. Hostující sopranistka Kateřina Kněžčíková ji získala za postavu Julietty v opeře Bohuslava Martinů Julietta aneb Snář, s níž jsme přinesli rozhovor v minulých dnech. A další Cena Thálie patří sólistce souboru opereta/muzikál Martině Šnytové za roli Reno Sweeney v muzikálu Děj se co děj Colea Portera.

Vím, že na vysněnou Cenu Thálie jste byla nominována už několikrát. Nakonec se to podařilo a získala jste ji za ztvárnění Reno Sweeney v muzikálu Děj se co děj Colea Portera. Co toto ocenění pro vás znamená a jak se cítíte právě v této postavě?

Potěšily mě všechny dosažité nominace, zvlášť také proto, že byly za role v různých žánrech. A právě ta různorodost mě na této profesi moc baví a naplňuje. A že mě za ně ještě ocení odborná porota, je moc hezký pocit. Zkrátka příjemně ohodnocení vaší práce. Nejvic mě ale hřeje to, že mě tak nádherné role vůbec potkávají. To je největší štěstí. Reno Sweeney je velmi náročná postava. Všechny tři složky, které tvoří muzikál (herectví, zpěv a pohyb), jsou tady v rovnováze.

Zpočátku zkoušení jsem se v této roli necítila vůbec komfortně a to, že jsem tento pocit v sobě zlomila, považuji za největší výhru, za kterou moc děkuji také svým báječným kolegům.

A to je ono kouzlo, které je ovšem poměrně náročné, ale nesmírně přitažlivé.

Jako muzikálová či operetní herečka a pěvkyně jste na jevišti ztvárnila už řadu postav. Existuje taková, kterou byste chtěla prožít i ve svém civilním životě? Pokud ano, kterou?

Tohle by mě asi úplně neláhalo. Baví mě mé postavy hrát, žít je na jevišti. Jakmile ale sundám kostým, chci být sama sebou a žít si svůj život, protože je, myslím, moc fajn.

Pocházíte z Čelácké. Máte raději přírodu, venkov, anebo vás to táhne spíše do nějakého velkoměsta?

Je dobré mít možnost volby, takže když je toho v divadle moc, zdržuji se více ve městě. a

MARTINA ŠNYTOVÁ s Cenou Thálie.

Na jevišti v Národním divadle moravskoslezském jste se objevila poprvé v roce 2003, stále angažmá jste získala o čtyři roky později. Jste sólistkou souboru opereta/muzikál. Máte raději postavy z klasických operet, anebo v modernějších muzikálech?

Poslední dobou to jsou spíše muzikálové tituly, které mě více ovlivňují a lákají. A operetní představení jsou spíše takovými „třešinkami“, kterých není mnoho, ale přesto jsem šťastná, že stále na repertoáru jsou, a vždycky se na ně moc těším. Na jaře nás – po delší době – jedna opereta čeká. Bude to opereta Madame Favart.

Které dosavadní role měly zásadní vliv na vaši tvůrčí kariéru, jež se velmi slibně rozvíjí?

Pro svůj soukromý život byste, anebo už jste si zvolila partnera spíše z umělecké branže, či by to měl být úplně někdo jiný?

Nikdy jsem neuvažovala nad tím, jestli by měl být můj partner z oboru, či nikoli. Zkrátka když to má přijít, tak to přijde. A ono to přišlo a věnuje se úplně stejné profesi jako já, jen v jiném městě, konkrétně v Brně. V našem divadle ale poměrně často hostuje, což je super nejen pro diváky.

Považujete ostravské angažmá za svůj dosavadní vrchol, nebo přemýšlíte, že byste šla někam dál – do Prahy, případně do zahraničí?

V NDM dostávám nádherné příležitosti, mám to tady moc ráda. Zkrátka isem tadv doma

Myslím si, že každá role vás někým zavede, posune dál a nějakým způsobem ovlivní. Mám to štěstí, že na „svých postavách“ mohu růst, a to doslova, protože jsem v NDM v podstatě od dětství. Zásadním zlomem pro mě asi byla úloha Fanny Briceové v muzikálu Funny Girl. Tam jsem vlastně poprvé mohla zažít to, jak moje postava vyroste, stihne se zamilovat, vdát, porodit, být šťastná, slavná, smutná, zlomená, rozvést se..., a to všechno za dvě a půl „hodky“. A ještě k tomu všemu musím být celou dobu vtipná. To byla „jízda“ a zkušenost.

Jak vzpomínáte na svou pedagogiku, paní profesorku Elišku Pappovou, u níž jste studovala na Janáčkově konzervatoři v Ostravě?

napořád, zatím opravdu netuším.

Jsou věci, které úplně nenaplánujete, a stačí maličkost, a vše může být jinak. Jen si přeji dělat dále kvalitní divadlo s příjemnými a talentovanými lidmi.

Máte nějaké hobby, o které byste se chtěla podělit s našimi čtenáři?

Vlastně moje práce je moje hobby, které si žádá většinu času. Jinak mám ale ráda spoustu dalších věcí. Z čeho mám vždycky dobrý pocit, je, když přijdu domů a je krásně uklizeno.

Ráda tedy uklízím a téměř každý den peru. To je trošku moje úchylnka. Taký

Moje paní profesorka je ten nejúžasnější člověk, kterého jsem si na své „divadelní cestě“ mohla kdy přát a potkat. Díky její technice jsem se naučila co možná nejpřirozeněji přecházet mezi jednotlivými žánry a stát se tak svou vlastní „paní“ nad svým hlasem. Pouto, které za ta léta na Janáčkově konzervatoři a Fakultě umění Ostravské univerzity, ale i poté mezi námi vzniklo, není jen pracovní, ale také lidské, čehož si nesmím cením.

Co vás přitahuje na vaší profesi, kde můžete uplatnit zpěv, mluvené slovo, ale také tanec?

Právě vzájemné propojení všech tří výše zmíněných složek a touha po tom, aby to vypadalo, jako že to vlastně nic není...

pravidelně sleduji tenis a biatlon a moc ráda nakupuji...

Kde nejlépe relaxujete po náročném premiéře?

V podstatě kdekoli, na místě ani tak nezáleží. Důležité je, že mohu konečně po náročném zkoušení vypnout, nikam nespíchat, odpoutat se od každodenních povinností a můžu opravdu dělat jen to, na co mám zrovna náladu. Tyhle chvíle pohody, kdy nikam nemusím spíchat, mě velmi dobíjejí.

Co vás nejvíce v běžném životě oslovuje?

Všeobecně mám ráda slušnost, ohleduplnost a poctivost. Ta se, myslím, nikdy neomrzí.

když je chvíli klidnější období, hned vyrazím za rodinou a do přírody. Je skvělé, že je to z Ostravy takový kousek.

a líbí se mi, že jsem součástí souboru, který jde každou inscenací nahoru. To je pro mě zásadní věc. Jestli to ale bude

MARTINA ŠNYTOVÁ v roli Reno Sweeney v muzikálu Děj se co děj Colea Portera, za níž získala prestižní Cenu Thálie. Snímky: Christina Kiky Junková

MINIVIZITKA Martiny Šnytové

● Rodačka z Čeladné absolvovala sólový zpěv na Janáčkově konzervatoři v Ostravě u profesorky Elišky Pappové, u níž pokračovala i v magisterském studiu na Fakultě umění Ostravské univerzity, které úspěšně dokončila v květnu 2012. V roce 2007 se stala finalistkou Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech a získala Cenu Jarmily Novotné. V Národním divadle moravskoslezském se poprvé objevila v roce 2003, stále angažmá získala o čtyři roky později. Ve zdejších souboru nastudovala mnoho hlavních rolí (například Arsena – Cikánský baron, Liduška – Paní Marjánka, matka pluku, Violetta Cavallini – Fialka z Montmartru, Adéla – Netopýr, Denisa – Mamselle Nitouche, Nastěnka – Mrazík, Adéla – Sázky z lásky / Guys&Dolls, Káča – Dívotvorný hrnec, Helena Zarembová – Polská krev, Krásná Helena – Helena, Evelyn – Fantom Londýna, Funny Girl – Fanny Briceová, Jesus Christ Superstar – Máří Magdalena, Kateřina – Kiss me, Kate, Julie – Romeo a Julie, Pět let zpět – role Cathy.

● V rámci svého angažmá v souboru operety/muzikálu se objevila jednou v širší a čtyřikrát v užší nominaci na Cenu Thálie. Naposledy za hlavní roli Reno Sweeney v muzikálu Děj se co děj. Za tuto roli cenu získala, a stala se tak držitelkou ceny Thálie 2019. Je také držitelkou ceny Jantar 2017 pro nejlepší muzikálovou herečku. Toto prvenství jí přinesla role Já v muzikálu Rebecca.

● Zpívala též v několika inscenacích operního souboru NDM (Výlety páně Broučkovy, Prodaná nevěsta), v minulosti hostovala například v Moravském divadle Olomouc (titulní role v muzikálu Sugar podle filmu Někdo to rád horké nebo Královna Eliška v Noci na Karlštejně) a také v Divadle Hybernia v Praze (Evelyn v muzikálu Přizrak Londýna – pražské verzi Fantoma Londýna).

« zpět na začátek